

Jordbruksutskottets betänkande

1984/85:23

om översyn av skogslagstiftningen

Motion

I motion 1983/84:1840 av Birgitta Hambraeus och Pär Granstedt (båda c) yrkas att riksdagen hos regeringen begär översyn av skogslagstiftningen i enlighet med vad som anförts i motionen.

Utskottet

I motionen framhålls att skogslagstiftningen f. n. utgår från att skogens främsta uppgift är att producera råvara till industrin, medan naturvårdshänsyn närmast ses som en belastning. Det förefaller som om lagstiftningen nu bäst passar de stora skogsbolagens intressen. Enskilda som brukar sin egen mark bedriver enligt motionärerna ett skogsbruk som inte skadar naturen. Skogsbolagens ekonomiska intressen utgör ett konstant hot. Det är viktigt att mindre skogslotter får vara kvar. Strukturförändringarna i ägandet av skogen får, framhåller motionärerna, inte enbart utgå från nuvarande storskogsbruks brukningsmetoder. Men med nuvarande inriktning på kvantitet har kvaliteten blivit lidande, anför motionärerna. De föreslår att lagen ändras så att kvalitet sätts före kvantitet.

Utskottet får med anledning härav anföra följande.

I gällande riktlinjer för skogspolitiken (prop. 1978/79:110, JoU 1978/79:30, rskr 1978/79:387) framhålls nödvändigheten av att skogspolitiken ges en långsiktig inriktning. Skogsnäringen skall verka i överensstämmelse med de övergripande samhällsekonomiska målen och genom lämpligt utnyttjande av markens virkesproducerande förmåga skall skogen skötas så att den varaktigt ger en hög och värdefull virkesavkastning. Vid skötseln skall hänsyn tas till naturvårdens och andra allmänna intressen.

I förarbetena till skogsvårdslagen (1979:429) betonas att skogsbruket måste bedrivas med hänsyn tagen till skogen som livsmiljö för växter och djur, till skogens inverkan på vattenbalans och lokalklimat och till möjligheterna att utnyttja skogsmarken för friluftsliv och rekreation. Vidare måste hänsyn tas till intresset av att bevara vissa inslag i kulturlandskapet. Skogsbruket måste alltså bedrivas så att förutsättningarna för en mångsidig användning av våra skogar inte rubbas. Det betonas att skogsvårdslagstiftningen bör användas som medel för att ange de grundläggande krav som samhället ställer i fråga om skogsvården. Motivet härför är bl. a. behovet av en i sina huvuddrag enhetlig inriktning av skogsproduktionen oavsett formen för skogsägande och oavsett mindre och tillfälliga variationer i förutsättning-

arna sett från den enskilde skogsägarens synpunkt.

Av särskilt intresse för naturvården är förutom bestämmelsen om skogsbrukets hänsyn till naturvården en bestämmelse om anmälningsskyldighet vid avverkning. Varje slutavverkning av viss storlek skall sålunda anmälas en månad i förväg till skogsvårdsstyrelsen. För att möjliggöra samråd mellan skogsägare och länsstyrelse i naturvårdsfrågor får länsstyrelsen regelmässigt tillgång till alla anmälningar som hänför sig till de områden som länsstyrelsen själv angett.

Av vad här redovisats framgår att nuvarande skogslagstiftning ger såväl möjlighet som skyldighet för skogsbruket att beakta bl. a. sådana kvalitetshänsyn som motionärerna förespråkar. Någon ändring av skogsvårdslagen synes sålunda inte påkallad. Motionen bör därför inte föranleda någon riksdagens ytterligare åtgärd.

Utskottet hemställer

att riksdagen lämnar motion 1983/84:1840 utan ytterligare åtgärd.

Stockholm den 4 december 1984

På jordbruksutskottets vägnar

EINAR LARSSON

Närvarande: Einar Larsson (c), Håkan Strömberg (s), Arne Andersson i Ljung (m), Grethe Lundblad (s), Ove Karlsson (s), Hans Wachtmeister (m), Gunnar Olsson (s), Kerstin Andersson (c), Jan Fransson (s), Margareta Winberg (s), Jens Eriksson (m), Börje Stensson (fp), Jan-Eric Virgin (m), Bengt Kronblad (s) och Paul Lestander (vpk).